

“Pursue Peace with All People”

"در پی صلح با همه مردم بکوشید"

(عبرانیان 12: 14)

2020/10/18

"روح صلح را کسب نمائید و هزار روح در اطراف شما نجات می یابد."

(قدیس سرافیم ساروف)

این سخنان قدیس سرافیم ساروف به آنچه ما در خطبه قبلی خود در مورد آن صحبت کردیم، اشاره دارد. هنگامی که یک فرد مومن ابتدا در قلب خود به صلح برسد، آنگاه به بسیاری از افراد دیگر نیز کمک خواهد کرد تا صلح خود را بیابند. همانطور که همه ما می دانیم ، در جهانی که به مشکلات مختلف مبتلا است، تنها امید، یافتن آرامش روح در مسیح ، "حاکم صلح" است. این شامل بودن در کنار کسانی است که با اتحاد با او صلح خود را یافته اند.

به ویژه این نکته قابل توجه است که خداوند در سعادهای جاودانی خود (متی 5: 3-12) ، در میان 9 گروه از افرادی که "خوشبخت" (به معنای شاد و فرخنده) نامیده است، کسانی که صلح را برای دیگران به ارمغان می آورند ، را مشمول آن قرار داده است: "خوشا بحال صلح کنندگان، زیرا ایشان پسران خدا خوانده خواهند شد" (آیه 9).

در همین ابتدا ما باید بگوییم که صلح با دیگران آسان نیست. این امر وقتی آشکارتر می شود که متوجه می شویم همسران ، خواهر و برادرها ، اقوام ، دوستان ، همکاران ، همسایگان ، همشهریان و دیگر عزیزان ما می توانند از هم بیگانه و دلسرد شوند. ما در زندگی روزمره خود از چنین شرایطی اطلاع داریم ، جایی که افراد در خانواده ها یا جامعه ما از یکدیگر دور می شوند.

دلیل این همه چیست ، جایی که نبود صلح و هماهنگی، مردم را به جدایی وا می دارد؟ قدیس یعقوب ، برادر عیسی ، در رساله خود این سوال را مطرح می کند و پاسخ می دهد: «از کجا در میان شما جنگها و نزاعها پدید می آید؟ آیا آنها از خواسته های شما برای لذت هایی که در درون شما جنگ دارند ناشی نمی شوند؟» (یعقوب 4: 1). هوای نفس انسانی علت آن است. اینها نفسانیت است که

وقتی وارد قلب کسی می شود ، صلح و آرامش او و دیگران را از بین می برد. ما بدون تردید در تجربه خود به تأثیرات نفس (اگو) پی برده ایم. اگر شخصی احساس کند که نفس او با یک کلمه گفتن کوییده شده است ، یا تصور کند کسی او را نادیده گرفته یا کوچک شمرده است ، در این صورت ممکن است خیلی خوب تصمیم بگیرد که با شخصی که فکر می کند مسئول است ، کاری نداشته باشد. همانطور که می دانیم خار بزرگی که باعث ایجاد درد شدیدی در روابط انسانی می شود حسادت است. ناراحت کننده است که به دلایل گاه ناچیز، چنین هدیه گرانبهایی مانند صلح را از دست می دهیم!

این سوال مطرح می شود: وقتی کسی در قید چنین احساساتی است، چگونه می توانم با او رابطه صلح آمیز داشته باشم؟

باید اعتراف کنیم که هیچ پاسخ ساده ای وجود ندارد. اگر آنها تمایلی به تغییر ندارند، این وظیفه ما نیست که رفتار شخص دیگری را تغییر دهیم. ما فقط مسئول خودمان هستیم و این رفتار خود ماست که می تواند تغییر یابد و آن را با اراده خدا به فیض او هماهنگ کنیم. اما کاری وجود دارد که می توانیم برای شخص دیگری انجام دهیم. اولین چیز (وقتی متوجه می شویم شخصی با ما بیگانه و دلسرد شده است) ، تأمل در اعمال خودمان است. آیا چیزی بود که ما گفتیم یا انجام دادیم که باعث این شده است که این فرد در برابر ما اینگونه رفتار کند؟ اگر پاسخ مثبت است ، پس باید صمیمانه از آنها طلب بخشش کرده و دردی را که خواسته یا از روی غفلت ایجاد کرده ایم جبران کنیم. پولس رسول این توصیه را به ما می دهد: "تا آنجا که به شما بستگی دارد ، با همه انسانها صلح آمیز زندگی کنید" (رومیان 12: 18). اگر این یک مشکل جدی است ، بیاید تمام تلاش خود را (با دعا ، فروتنی و صبر) انجام دهیم تا صلح را امتحان و دوباره برقرار کنیم ، حتی اگر به معنای فداکاری از طرف ما باشد. کلام خداوند و تجربه ثابت می کند که انجام این کار برکات زیادی از جانب خداوند به همراه خواهد داشت. افرادی بوده اند که به خاطر صلح ، بی عدالتی های دیگران را تحمل کرده اند و بعداً خداوند آنها را به طرق مختلف پاداش داده است. همچنین مواردی را می شناسیم که به دلیل رفتارهای سخت و غیرانسانی همسرشان سالها رنج کشیده اند. اما با یاری خدا ، ازدواج نجات یافت و همسر خشن رفتارهای خود را کاملاً تغییر داد. نتیجه این یک زندگی طولانی ، آرام و صلح آمیز، شاد و هماهنگ است.

اگر شخص مقابل پذیرای پیشنهاد صلح ما نباشد چه کنیم؟ در این حالت ، خداوند به ما می گوید: "یکی یا دو نفر دیگر را با خود ببرید" (متی 18: 16) و به تلاش خود ادامه دهید. اگر آنها به ایشان گوش نمی

دهند ، و آنها عضوی از کلیسا با پدری روحانی هستند ، پس از کاهن بخواهید که واسطه شود تا این شخص از دشمنی که علیه شما دارد آزاد شود. به عبارت دیگر ، بیایید هر کاری که می توانیم انجام دهیم تا صلح بین خود و شخص مقابل برقرار شود. اگر علی رغم همه تلاش های ما ، آنها اظهار کنند که نمی خواهند کاری با ما داشته باشند ، تنها چیزی که برای ما باقی می ماند این است که برای نجات روح آنها و هر کار دیگری که ممکن است خداوند ما را روشن کند که انجام دهیم ، به گرمی دعا کنیم. مهمتر از همه ، ما باید این کار را بدون هیچ اثری از خصومت علیه این شخص انجام دهیم ، بلکه فقط با محبت صادقانه رفتار کنیم.

مطمئناً ، یک موضوع جدی مانند این را نمی توان به طور کامل در این مکان و زمان محدود پوشش داد. آنچه ما گفتیم یک درمان کلی در موضوع صلح بین مردم است ، تا ما را در مسیر درست قرار دهد. در هر صورت ، ما باید سعی کنیم صلح خود را با خدا ، و صلح با خود را حفظ کنیم و به همان اندازه که به ما بستگی دارد ، به دنبال صلح با دیگران باشیم. این به ویژه در مورد نزدیکان و دوستان ما صدق می کند.

اگر تلاش خود را برای حفظ صلح به سایر افرادی که می دانیم با یکدیگر در کشمکش و ستیز هستند نیز گسترش دهیم ، خداوند فرمود ، ما لیاقت بالاترین افتخار را کسب می کنیم که "فرزندان خدا" خوانده شویم (متی 5: 9). بدست آوردن این صلح در قلب ما و روابط صلح آمیز با همه شایسته هر سعی ، هر مبارزه و هر فداکاری است. از این طریق است که ما لیاقت دیدن روی خدا را خواهیم یافت و با شادی برای همیشه با او خواهیم بود. آمین.

~ متروپولیتن پیسیدیه، اسقف اعظم سوتیریوس